

BIJ DE DOKTER

Kluchtig blijspel in drie bedrijven

door

EVELIEN EVERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BIJ DE DOKTER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EVELIEN EVERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Dokter Bas Mulleman - De jonge arts. Vlot gekleed. Draagt heel nonchalant 'n witte doktersjas. Rustige jongen, wat verlegen. Is net afgestudeerd.

Dokter Pien Zijlsma - De "oude" dokter. Ze is een vrouw die goed weet wat ze wil.

Dokters assistente Nadia - 'n leuke spontane meid. De dochter van Pien. Lekker vlot gekleed.

Willem Terhorst - ongeveer 62 jaar. 'n Klein ventje met een grote mond. Hij zegt precies wat hij denkt, daar heeft zijn vrouw heel veel moeite mee. Van zijn vrouw moet hij een pak aan als hij naar de dokter gaat. Hij doet dat, om de "lieve vrede" te bewaren.

Gerda Terhorst - Vrouw van Willem. Ongeveer de zelfde leeftijd. 'n Potige vrouw. Wat stijfjes gekleed. Grotere chagrijn moet er nog geboren worden. Negatiever als zij kun je haast niet in het leven staan. Ze vit voordurend op Willem. Die is daar inmiddels immuun voor.

Freule van Nispen tot Dort - midden 50. 'n Zeer kakkineuze dame. Klasse gekleed. Spreekt als Beatrix. Ze voelt zich veel te goed voor deze wereld. Haalt dan ook voor iedereen de neus op. Als haar iets niet bevalt, kan ze behoorlijk hysterisch worden (*kan 'n dubbelrol zijn met Bertha*)

Maria Teunissen - Nieuwsgierige roddeltante. Normaal gekleed voor haar leeftijd. Ze heeft er veel voor over om alles van iedereen te weten te komen. Ze praat veel, maar zegt weinig. Echt zo'n mens waar je vreselijk moe van wordt.

Jan Teunissen - De man van Maria. Een IQ van een goudvis. Zegt niet veel. Als hij wat zegt is hij bijna niet te verstaan. Zeker 20 kilo overgewicht. (*kan een dubbelrol zijn met boer Harmsen*)

Theo Woolschot - Is gek van vrouwen, maar de vrouwen niet op hem. Grijpt elke mogelijkheid aan om een vrouw te versieren. Hij is daar een enorme kluns in. Normaal gekleed.

Boer Harmsen - Een Biologische aardappelboer. Heeft een boerenoverall aan en een paar klompen

Bertha Beulink - Een vrouw op leeftijd. Ouderwets gekleed een brilletje op en een rolator bij zich. Ze is zo doof als een kwartel, maar ze weigert een gehoorapparaat. Ze vindt dat zo'n ding piept. Iedereen kan zeggen dat het tegenwoordig niet meer het geval is, zij blijft bij haar standpunt.

Boris - 'n Landloper en jaar of 60. Verslaafd aan alcohol. Hij ziet er heel armetierig uit. In lompen gehuld. Erg vuil. Is heel onbenullig in taal gebruik. Hij heeft nog anderhalve tand in zijn mond. In het derde bedrijf netjes gekleed. Verzorgd gebit.

Cindy Besselink - Ze is vlot in taal en antwoord. Soms te vlot! Heeft gevoel voor humor. Dat wordt niet door iedereen gewaardeerd.

DECOR:

Het toneel bestaat uit twee delen. Gescheiden door een wand. In die wand zit een deur. Het eerste stukje van de wand is zichtbaar de rest is denkbeeldig. Het is een goed idee om wat met het licht te doen. Daar waar op dat moment gespeeld wordt, fel licht en de andere kant schemerig. Aan de ene kant is de spreekkamer met een deur naar de onderzoekskamer. In de spreekkamer staat een bureau en drie stoelen. Aan de andere kant van het toneel is de wachtkamer. Daarin staan wat stoelen en een tafel, met wat tijdschriften en een krant. Er hangt een rekje aan de muur met verschillende folders. Verder is er een deur naar de receptie en een loket voor het maken van afspraken. Voor op het toneel is de kapstok en de buitendeur. Wat moderne kunst aan de muur, zowel in de wachtkamer als in de spreekkamer. Voor de rest naar eigen inzicht.

Eerste bedrijf

Het is maandagmorgen 7.45 uur. LICHT AAN OP HET HELE TONEEL.

Bas zit in de spreekkamer met een laptop, hij is druk bezig.

Pien: *(komt uit de deur van de receptie en gaat naar de spreekkamer)*
Zo, de week gaat weer beginnen jonge man. En hoe bevalt het tot nu toe?

Bas: Het is wel even wennen. Ik kan wel merken dat ik uit een andere hoek van het land kom. De meeste mensen reageren nogal terughoudend.

Pien: Dat went snel genoeg, ze kijken hier eerst de kat uit de boom.

Bas: *(gekscherend)* Als ze dan maar niet zolang kijken tot hij er dood uitvalt.

Pien: Ik ga dadelijk de ronde doen. Als je er niet uitkomt, kun je me altijd bellen.

Bas: Het zal wel los lopen, denk ik. Nadia kent hier iedereen en ze zit dicht in de buurt.

Pien: Nog even wat anders. Hoe bevalt je woonruimte. Het is niet erg groot, maar je moet wel bedenken dat het tijdelijk is.

Bas: Het is een paleisje als je het vergelijkt met het studentenhuis waar ik jaren hebt gewoond. En wat ook heel belangrijk is, het is schoon. Die luxe heb ik ook de laatste jaren niet gekend.

Pien: Mooi, ik ben blij dat je tevreden bent. Hou je haaks en tot vanmiddag. *(af naar de wachtkamer)*

Bas: Tot vanmiddag. *(zet alles klaar voor zijn werkzaamheden)*

Nadia: *(op vanuit de receptie met twee mappen)* Zo ma, hier heb je een map met de bezoeken die je af moet leggen.

Pien: Dankjewel meisje. Ik heb je gisteren avond niet gezien, was je laat thuis?

Nadia: Welnee, een uur of twaalf. Ik ben nog even bij oma langs geweest. Daar had ik de hele week geen tijd voor gehad.

Pien: Dat is mooi, het alleen zijn valt haar zwaar.

Nadia: We hebben gezellig een poos zitten praten. We hebben het ook nog over Bas gehad.

Pien: En wat zei ze er van?

Nadia: Ik snap er niets van. Ze was erg negatief over hem en ze heeft hem nog niet eens gezien.

Pien: Dat zal wel los lopen. Tot vanmiddag en sta je Bas een beetje ter zijde.

Nadia: Natuurlijk ma, je weet toch dat je op mij kunt rekenen.

Pien: Ik weet dat ik een totaal overbodige vraag heb gesteld. Tot vanmiddag. *(geeft haar een knuffel)*

Nadia: Tot vanmiddag en pas je op voor de hond van Beeftink!

Pien: Goed dat je het zegt, ik zal nog even wat hondenkoekjes in de auto gooien. Dat is wel net zo verstandig, dan blijft mijn broek misschien deze keer wel heel. Doei! *(af via de receptie deur. Nadia gaat naar de spreekkamer)*

Bas: Goedemorgen Nadia, heb je een fijn weekend gehad?

Nadia: Jawel hoor, ik heb me prima vermaakt, en jij? Begin je al een beetje te wennen aan deze streek?

Bas: Ik ben me nog aan het oriënteren. Als je wat tijd over hebt, kun je me misschien vertellen waar je hier behoorlijk kunt eten.

Nadia: Natuurlijk wil ik dat wel doen. Er zijn hier best leuke eetgelegenheden. Ook hebben we een Chinees en een pizzeria. Eigenlijk zijn ze allemaal wel goed. Het zit allemaal dicht bij elkaar in de Hoofdstraat. Alsjeblieft dit is per post gekomen. *(geeft de map af)* Ik heb het voor jou op volgorde van binnenkomst geordend.

Bas: Je bent een beste hoor.

Nadia: *(plagend)* Dat mag je nog wel een keer zeggen!

Bas: Oh, oh, oh, wat ben jij toch goed!

Nadia: *(enthousiast)* Bis, bis, bis.

Bas: *(lachend)* Wat denk je, wordt het erg druk vanochtend?

Nadia: Ik denk dat het wel mee valt. Als er tenminste geen spoedgeval tussen komt.

Bas: Wat dat betreft is ons werk niet te plannen. Wie is de eerste patiënt?

Nadia: De heer Terhorst. Die belde net op. Iets met zijn voet. Ik heb hem even als eerste gezet. Je ziet hem bijna nooit dus het zal wel nodig zijn. Anders moest hij wachten tot morgen, maar hij is er nog niet.

Bas: *(kijkt op zijn horloge)* Maar het is ook nog lang geen 8.00 uur. Ik verwerk dit nog even. Dan heb ik dat mooi voor het spreekuur klaar. *(wijst naar de map en gaat aan het werk)* Nadia, wil je wat voor mij doen?

Nadia: Spreek heer, uw dienaar luistert.

Bas: Wil je mij laten weten als ik met mensen te maken krijg die een bijzondere behandeling nodig hebben?

Nadia: Oké, meneer de dokter. *(heel overdreven, met een buiging)*

Bas: *(lachend)* Zo, dat zie ik graag. Mensen die nog weten hoe je een huisarts dient te behandelen. *(plagend)* U kunt wel gaan, mevrouw de assistente.

Nadia: *(lekker overdreven)* Zo als u wenst, meneer de dokter. U kunt 't krijgen zo als u het hebben wilt. Dun of door een doekje. *(lachend af, ze gaat naar de receptie)*

Bas: Tja, ik vraag er zelf om. *(begint de map in te zien)*
(LICHT IN DE SPREEKKAMER UIT)

(Willem en Gerda Terhorst komen op, Willem loopt een beetje mank. Aan de ene voet een schoen en aan de andere een pantoffel. Hij doet zijn jas uit en hangt die aan de kapstok. Gerda houdt de jas aan)

Gerda: *(begint meteen te vitten en hem fatsoenlijk aan te kleden)* Wat heb je nu weer aan? Dat overhemd ziet er niet uit. Ik had toch een nieuwe klaar gelegd. Het staat als een vlag op een modderschuit. Hoe kun je nu onder dit pak een geruite werkmansblouse aantrekken, en je das zit helemaal scheef. *(trekt die hardhandig recht)* Je ziet er uit of je onnozel bent. Wat moet de nieuwe dokter wel niet denken.

Willem: Als het goed is, kijkt hij naar de dikke poot van mij en niet naar wat ik aan heb. En waarom moet ik een pak aan als ik naar de dokter ga? Dat is toch helemaal niet meer van deze tijd.

Gerda: Waarom dat moet? Omdat ik dat wil! En kijk mij niet zo stom aan. Je kijkt net alsof het in je oren geregend is.

Willem: *(droog)* Misschien kun je de dokter vragen of hij me meteen een andere kop geeft, dat valt allemaal onder één consult.

Gerda: Praat toch niet zo stom en ga zitten. Als er andere mensen komen, hou je dan een beetje gedeisd. Ik schaam me soms dood om wat jij er allemaal uitkraamt.

Willem: *(springt in de houding)* Jawohl, vrouw ortskommandant. *(ploft op een stoel)*

Gerda: *(meldt zich bij de assistente)* Hallo Nadia, Ik kom mijn man Willem Terhorst melden..... Duurt het nog lang voor wij aan de beurt zijn.

Nadia: *(vanachter het loket)* Nee hoor mevrouw Terhorst, de dokter begint precies om 8.00 uur.

Gerda: Mooi, dankjewel Nadia. *(gaat naast Willem zitten)*

Gerda: *(mopperend)* Toe Willem, doe mij een plezier en ga eens recht op de stoel zitten. Je zit net, of ze er jou met de riek opgesmeten hebben.

Willem: *(zucht)* Toe Gerda, doe mij eens 'n plezier en hou je klep 'n poosje dicht.

Maria: *(op via de buitendeur, ze loopt naar de kapstok en hangt de jas op)*

Gerda: *(geeft Willem een por en sist)* O nee hè, daar heb je dat mens van Teunissen. Je vertelt niet tegen haar, hoe je aan die dikke voet komt! Ze wil altijd alles weten en hier heeft ze niks met te maken.

Maria: Hallo Gerda en Willem, ook eens bij de nieuwe dokter.....(*loopt naar de receptie*) Hallo Nadia, Mevrouw Teunissen is de naam.

Nadia: Goedemorgen mevrouw, uw naam ken ik wel. Gaat u maar zitten hoor.

Maria: Zo Nadia, wat zie jij er goed uit vandaag. Komt dat door het mooie weer of door de nieuwe dokter

Nadia: (*lachend*) Laten we maar zeggen dat het door allebei komt. Dat wilt u toch graag horen, is het niet?

Maria: (*gaat zitten*) Wat hebben we toch prachtig weer vandaag. Heel wat anders dan de vorige week. Dat verveelt zo gauw de hele dag regen..... Wat brengt jullie hier?

Willem: Och Maria, wij hadden vandaag niets te doen en Gerda zei; Doe je beste pak maar aan. Dan gaan we gauw kijken hoe de nieuwe dokter er uit ziet.

Gerda: (*geeft Willem een por*) Ach, Willem houdt je voor de gek.

Maria: Ik kan je vertellen dat hij best aardig is. Het is maar zo'n kereltje. Maar meestal zijn die jonge dokters veel secuurder. Die ouderen menen ook maar dat ze de wijsheid in pacht hebben. Op 'n gegeven moment kunnen ze aan je neus zien wat je mankeert. Nieuw bloed in 'n dokterspraktijk kan nooit verkeerd zijn.

Willem: Dus jij bent er al geweest?

Maria: Als je de vijftig gepasseerd bent, dan voel je altijd wel wat.

Willem: Gelukkig wel, want als je niks meer voelt, dan ben je dood!
(*Gerda ergert zich weer aan Willem en geeft hem een por*)

Maria: Voel jij je wel goed Gerda, je ziet een beetje pips.

Gerda: (*snibbig*) Ik voel me prima, mij mankeert niets.

Maria: (*bekijkt Gerda en Willem van top tot teen, dan tot Willem*) Och, ik zie het al, jij hebt een mankement aan je voet..... En hoe heb je dat gekregen? Heb je die ergens aan gestoten of heb je 'm verzwikt? Dat had mijn Jan laatst ook. Ze mogen hier in het dorp wel eens wat aan de stoepen doen. Grote projecten kunnen ze bouwen, daar ligt geen tegeltje verkeerd. Dat mag wat kosten. Maar wij moeten maar zien hoe we thuis komen zonder dat we de benen breken.

Willem: Nee Maria, ik heb mij niet gestoten en ik heb 'm ook niet verzwikt.

Maria: Of ben je soms door een hond gebeten? Jullie weten toch wel dat onze Dennis al jaren het plaatselijk krantje rond brengt. Hij heeft een krantenwijk in het buitengebied, want dat brengt veel meer geld op dan hier in de bebouwde kom. Dat scheelt zo een paar cent per krantje. Nou moet hij ook altijd in het Rievelde dat krantje rondbrengen. Daar woont een boer, Je kent hem vast wel, Jan van Doris van Gradus van het Hoge Huis. Die is getrouwd met Riek van

Jan van Hendrik van de Molenaar. En daar hebben ze een hond, Brutus heet dat beest. Die naam past precies bij die hond. Die heeft Dennis afgelopen zomer in het been gebeten.

Willem: *(zuchtend met een gezicht van wat 'n gedram)* Nee Maria, ik ben ook niet in mijn poot gebeten.

Gerda: Dat kun je toch ook wel anders zeggen!

Maria: Ik ben er onmiddellijk naartoe gegaan. Ik dacht, ik zal die boer de broek eens opbinden. Dat kan toch niet. Zo'n hond kun je toch niet los laten lopen. Wat denk jij dat die boer zegt? Een goede hond moet bijten. Ik heb hem gezegd, als jij het krantje nog hebben wil, dan moet je het maar bij de Jumbo meenemen. Je denkt toch niet, dat ik onze Dennis met gevaar voor eigen leven die stomme krant rond laat brengen. Ik heb hem ook nog gezegd. Ik ken nog 'n oud gezegde: ""Boer wordt mens, dat is de wens"". Dat zal ik voor jou op een tegeltje laten zetten. Dan kun je het mooi op de plee hangen! *(dan komt Theo Woolschot binnen, hij hangt de jas op en gaat zitten. Hij heeft last van de rug en dat is goed te zien)*

Maria: Theo, je loopt als de gebochelde van Notre Dame. De vorige week ging het een stuk beter. Ik zag je wel kijken, toen die mooie meid van Jolink voorbij fietste. *(tegen Gerda)* Die meid loopt er altijd zo uitdagend bij. Ik snap niet dat haar ouders dat goed vinden. Als het mijn dochter was, dan wist ik het wel.

Theo: Maria,..... het is jouw dochter niet. *(hatelijk)* Dat kun je ook duidelijk zien. En ik heb mijn ogen niet voor niks gekregen. Als ik dan toch wil kijken, kijk ik liever naar wat moois.

Nadia: *(van achter het loket)* Meneer Woolschot, u heeft zich nog niet gemeld. Maar ik zal u zo wel afvinken.

Theo: Goed dat je het zegt Nadia. Ik heb namelijk een andere verzekering. Ik heb het kaartje mee genomen. *(staat op en zoekt in de zakken naar zijn kaartje)* Verrek, waar heb ik dat ding nou toch.

Maria: Kerels, ze zijn altijd alles kwijt. En als ze wat zoeken, dan kijken ze met het witte van de ogen.

Gerda: *(sarcastisch)* Kerels, die kunnen niet zoeken, je kunt net zo goed een mol in de la los laten. *(de ogen dicht en graaf als een mol)* Als Willem wat zoekt, dan zet hij de hele la op de kop. En dan schreeuwt hij, *(heel teatraal)* " t Ligt er niet!!". Als ik dan even later kom en het zo kan pakken, dan zegt hij: "Hoe kan dat nou?"

Maria: Onze Jan heeft voor alles 'n vaste plaats, alleen jammer dat het er nooit ligt.

Gerda: Hou op, als Willem niet zo veel hoefde te zoeken, dan kon hij in een dag wel twee keer zo veel doen.

Theo: *(heeft het kaartje gevonden)* Alstublieft Nadia, meisje wat zie je er weer stalend uit vandaag, is dat ter ere van mij?

Maria: Dat zou jij wel willen, jij oude schuinsmarcheerder. Ik denk dat ze zich liever mooi maakt voor die nieuwe dokter. Die vent is superstrak. Die heeft wat je noemt een wasbordje.

Willem: Ik zag laatst je man Jan nog lopen. Die heeft zeker geen wasbord. 't Is meer een wastrommel. *(Gerda geeft hem weer een por)*

Maria: Ze zeggen altijd, goed gereedschap hangt onder 'n afdak.

Willem: 'n Afdak, daar valt wat voor te zeggen, maar onder een kapschuur is wel een beetje overdreven.

Gerda: *(tegen Willem)* Hou je nou maar stil, zo kan het wel weer.

Theo: *(krijgt het kaartje terug van Nadia en strompelt zo goed en kwaad als het gaat naar een stoel)*

Willem: Foei Theo, je loopt net of je een bot moet schijten.

Gerda: *(geeft Willem weer een por)* Schaam je, hoe kun je toch zo praten. Als die nieuwe dokter dat toch hoort!

Theo: *(tegen Willem)* Hou me maar voor de gek, daar zul je later voor moeten boeten.

Willem: Jij kunt mij niet bang maken, alleen maar blij. Ik heb de meeste aardappels toch al op.

Maria: *(tegen Theo)* Als je het in de rug hebt, dan moet je naar een magnetiseur gaan. Daar is mijn Jan vorig jaar ook een keer geweest. Na drie behandelingen was het helemaal over. Die nemen tegenwoordig ook een lieve som geld. Vroeger was dat een vrije gift. Tegenwoordig hebben die ook al een vast tarief.

Willem: *(tegen Theo)* Voor 'n vast tarief wil ik je ook wel behandelen. Als het jou niet helpt, dan helpt het mij zeker.

Theo: Als je werkelijk wat mankeert, dan moet je gewoon naar de dokter.

Maria: Misschien heb jij wel een hernia. Daar is Berend van de Molenaar ook aan geopereerd. Vanaf die tijd gaat het niet zo best meer met hem. Ze snijden je zo gemakkelijk open, maar je moet maar afwachten of het weer goed komt.

Willem: *(staat op en pakt een blaadje en geeft dat aan Maria)* Als jij nou hier even in leest, dan kunnen wij ook nog even praten.

Gerda: *(weet zich geen raad en slaat de handen voor de ogen)* Hier hoor ik even niet bij!

Maria: *(is zo uit het veld geslagen dat ze begint te lezen)*

Bas: *(heeft het werk klaar, staat op en doet de deur open)* Meneer Terhorst.

(LICHT WISSEL)

(Willem en Gerda staan op en lopen naar de spreekkamer toe. Als ze binnen zijn geeft Bas ze een hand. Aan de andere kant blijft Maria in het blaadje kijken. Theo probeert om zo goed mogelijk te zitten, van de ene bil op de andere)

Bas: Bas Mulleman.

Gerda: Gerda Terhorst, aangenaam.

Willem: Willem Terhorst, de man van Gerda. Ik mocht ook mee. *(Gerda geeft hem een por en kijkt hem vernietigend aan)*

Bas: Ga zitten, mevrouw en meneer. *(Gerda en Willem gaan zitten, Gerda houd haar tasje stijf op haar knie)*

Bas: En wat kan ik voor u doen?

Gerda: Willem heeft zijn voet verbrand.

Bas: *(tegen Willem)* En hoe is dat zo gekomen?

Gerda: Hij heeft zijn voet in het hete sodawater gestopt.

Bas: *(tegen Willem)* Waarom hebt u dat gedaan?

Gerda: Nou, ik vond het ook enorm stom.

Willem: *(kwaad tegen Gerda)* Nou wordt het helemaal fraai, Jij brengt mij een hete bak sodawater, omdat jij me anders de nagels niet wil knippen. Ik steek mijn poot er in en toen heb ik 'm verbrand en nu zeg jij dat ik enorm stom ben. 't Is allemaal jouw schuld.

Gerda: Jij had toch eerst kunnen voelen hoe heet het was!

Bas: *(probeert een lach te onderdrukken)* In ieder geval hebt u de voet verbrand. Kunt u de pantoffel even uit doen? *(Willem doet met veel oe's en aa's de pantoffel uit, de voet is knal rood)* Nou, dat ziet er niet zo fraai uit, dat is zeker een tweede graads verbranding. Zou u de andere voet ook even kunnen laten zien?

Willem: Moet dat nu? Ik snap niet dat dát nodig is.

Bas: Dat vraag ik omdat ik dan kan zien of uw ene voet dikker is dan de andere.

Willem: Dat kan ik u zo wel zeggen. Dat scheelt niet veel.

Bas: Toch wil ik 'm graag even zien.

Willem: Ik zie nog steeds niet in waarom. Ik zeg toch dat het wel mee valt.

Gerda: Zit toch niet te zeuren en trek die schoen en die sok uit.

Willem: Als dat moet, dan moet dat maar. *(begint de schoen en de sok uit te doen. Gerda zit er heel ongemakkelijk bij)*

Gerda: *(kijkt met grote ogen naar Willem zijn voet)* Kerel, wat zie ik nu? Jij hebt die voet helemaal niet gewassen. Jij was in de tuin aan het werk, je voet ziet zo zwart als de kachel.

Willem: Ik kon toch niet weten, dat ik die andere sok ook uit moest trekken. *(wijst naar zijn goede voet)* Of had ik deze poot ook in dat hete sodawater moeten steken.

Bas: *(kan met moeite zijn lachen bedwingen)* Ik zie het al. Ik zal even een zalfje voorschrijven en ik zal Nadia vragen of ze er vast wat zalf op wil doen. *(tegen Gerda)* Dan zal ze u meteen leren hoe u het verband het beste aan kunt leggen. *(hij zet de gegevens in de computer)*

Gerda: Schrijft u een briefje waarmee wij naar de apotheek kunnen gaan?

Bas: *(al typend)* Nee hoor mevrouw, dit receptje wordt rechtstreeks naar de apotheek gemaild. U kunt het zalfje direct ophalen. Drie keer daags voorzichtig instrijken.

Willem: *(terwijl hij zijn sokken de schoen en de pantoffel weer aandoet)* Voorzichtig, hoor je dat goed Gerda?
(LICHT WISSEL)

Maria: *(legt het blaadje weer op de tafel, tegen Theo)* Hoe zou Willem die voet toch zo dik gekregen hebben?

Theo: *(plagend)* Gunst Maria, dat jij dat niet weet. Het hele dorp is al op de hoogte. Niet te begrijpen dat jij dat niet gehoord hebt. *(intussen komt Cindy op, ze hangt haar jas op de kapstok en loopt naar de receptie waar ze zich meldt. Theo is een en al oog, hij kan opeens veel beter zitten)*

Cindy: Hoi Nadia.

Nadia: Hoi Cindy, Ga zitten, ik ben nog even bezig. *(Cindy gaat zitten. Ze zit op zo'n afstand dat voetje vrijen voor Theo mogelijk is)*

Is u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto